

Landsformanden var mest stemt for den ordning. Den kunne dog ikke tiltrædes, hvis der var flertal for, at landsudvalget skulle fortsætte.

Margrethe Petersen havde opfattet det således, at Radiofonien skal rette henvendelse til de organisationer, som den ønsker at samarbejde med, og hun omtalte et referat af et møde, der havde været afholdt i landsudvalget den 4/10 d.å., men som hun havde været forhindret i at deltage i. Margr. Petersen syntes, at kvindernes radio Landsudvalgs opgaver er afsluttet, og at stillingen er blevet anderledes, efter at vi nu har en kvindelig programsekretær og 3 kvindelige konsulenter. Sammen med referatet af forhandlingerne den 4/10 fulgte en opfordring fra landsudvalgets næstformand, Gerda Breum, med forespørgsel, om organisationerne i tilfælde af, at kvindernes radio landsudvalg opretholdes, ville være med til at fremsætte en skriftlig anmodning til Statsradiofonien om, at den til enhver tid siddende formand for Kvindernes Radio-Landsudvalg tilforordnedes Radiofoniens Kvindekonsulent-udvalg. Med brevet fulgte en kupon, hvorpå man kunne svare ja eller nej. - Margr. Petersen oplyste endvidere, at der var det kedelige ved mødet med K.B. Andersen og konsulenterne den 13/9, at de mennesker, der ved de sædvanlige møder i landsudvalget tager del i diskussionen, ikke da var til stede; det var i høj grad repræsentanternes suppleanter, der var mødt, og derfor kunne man ikke lægge vægt på den afgørelse, som var truffet. Margr. Petersen udtalte, at det var Radiofoniens ønske at få et nyt organ at arbejde med, uhildet og frit for fortidens mere eller mindre uheldige elementer. Derefter citerede Margr. Petersen en længere udtalelse fra Milla Kristjansen i det ovennævnte møde, som sluttede med en anmodning til udvalgets medlemmer om overfor deres organisationer at anbefale opretholdelsen af Kvindernes Radio-Landsudvalg. - Margr. Petersen ville modsætte sig Milla Kristjansens forslag, da der synes at være personlige interesser, der spillede ind.

Inga Dahlsgaard udtalte, at programudvalget absolut ikke kan gå med til den nævnte ordning. 3 konsulenter til kvindestoffet er rigeligt, og man kan ikke komme og forlange en 4. konsulent, som skal have betaling. Det er der ingen baggrund for at få gennemført.

Landsformanden mente, at jo flere organisationer, der knyttes til udvalget, jo mindre positivt arbejde kan der blive enighed om. Anna Westergaard, Grethe Forchhammer og Erna Sørensen var indkaldt til mødet i 1948 med Bomholt, direktør F. E. Jensen og K.B. Andersen, men landsformanden havde da ikke indtryk af nogen vedtagelse, som nu refereres i mødet af 9. december 1948.

Spørgsmålet er, om man skal udvide udvalget, og landsformanden mente, at dette ville være forfærdet.

Inga Dahlsgaard mente, at Radiofonien gerne vil have en form, hvor man kan drøfte kvindeudsendelserne, og man vil gerne kunne drøfte noget nyt ligesom i september, da man lagde om til kvindernes eftermiddags program. Man ville f. eks. gerne i udvalget forelægge de tilrettelagte udsendelser ganske færdigt og samtidig bede om kritik af det, der havde været udsendt, samt detaljeret forslag til, hvad man yderligere kunne tænke sig at udsende.

Landsformanden kunne ikke se, hvorfor man skulle have et udvalg til, når man har 3 konsulenter og en programsekretær, og mente, at Radioen en eller to gange om året kunne indkalde til et møde med kvindeorganisationerne.

Margr. Petersen mente, at forårsmødet kunne udvides med kvindeorganisationerne, noget lignende, som nu sker med skolefolk og biblioteksfolk, der indkaldes en gang om året for at sanktionere og kritisere.

Inga Dahlsgaard fandt, at når man går listen igennem over Kvindernes Radio-Landsudvalg, er der slagside til den huslige kant, derfor mener man, at den huslige front er dækket, og at man mangler arbejderkvinderne, der ikke er repræsenteret i radioudvalget, og man mener, at f. eks. kvindeligt arbejderforbund skulle have en